

Forfatter: Rantzau, Christian

Titel: BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1734-10-01?/1734-10-15?)

Citation: Rantzau, Christian: "BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1734-10-01?/1734-10-15?)", i *Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram*, Græbes Bogtrykkeri 1930, s. 47. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991720-000-shoot-L0019917200000017.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

¹Vel Edle og Velbr HEr Iustice-Raad!

Hvor fornøylige HEr Iustice-Raads Breve end ere for mig, tør jeg sandelig ei kaste Øye i det sidste, for ei at see dets Datum; saa høyligen skammer jeg mig ved, det ei før at have besvared; mens naar mand afbryder de behagelige og forretter de fortrædelige ting, fører det sin Undskylding med sig og meritærer indulgence Pleniére. Mit Liv er et Beviis paa menniskens almindelige Leve-maade; jeg gjør sielden, hvad ieg helst, som oftest, hvad ieg unødigt vilde, og saaleedes fuldendes mit Løb her i Verden i idelig Forretning, Fortrædelighed og Vanskelighed og alting i største Ufuldkommenhed; talem me judico, talem me invenies, sed Semper Tui, ut debeo, memorem, Tui Studiosissimum & amantissimum, det ieg haabes snart mundtligent at forsickre HEr Iustice-Raaden, da ieg den 18. i denne Maaned efter erholden Kongel. Allernaadigste Tilladelse agter mig herfra giennem Sverrig. Er der desmidlertiid her eller paa Veyen der noget til Deres Tieniste, forsickrer ieg oprigteligen, ingen er meere redebond end jeg. Naar Gud vil Vi samles, skal ieg udførligen besvare alting i Hr. Iustice-Raads sidste Brev sampt siige Dennem een og anden Particularität om Vores fælleds gode Vens, Sal. Comte de Plelos sinistre Algarade ², som Tiiden denne sinde ei tillader mig, da ieg maa være Stadtholder og Secretéer, concipére og corrigére, saa ieg mangen gang loed være at skrive og undskyldte mig med min Fuldmægtiges lovlige Forfald, om det ei var for Skam skyld. Min Seidelin ³ har over 4 Maaneder holdet ved Sengen og ei kunded sætted Pen til Papiir eller forretted det ringeste. Dersom Frue Ambassadricen endnu er i Kiøbenhavn, beder ieg Hender min Respect maatte formeldes: ieg beklager høyligen, om Hun denne Aarsens Tiid agter sig herfra til Skibs og over salten Siøe, Gud ledsage hender, hussvale hender og oprette Henders Forliis med al timelig Velstand og Fornøyelse; ieg har, veed Gud, havd største Compassion med Hender. Indsluttet maa ieg atter sende HEr Iustice-Raad noget nyt Krims Krams ⁴; Rask har forgieves brudt sin lærde hierne med dend Tønderske Inscription. I Hamborg har de, om mand ellers kand troe Aviserne, væred lykkeligere. Biskopen ⁵ har regaléred mig med et Exemplar af Salvings Acten ⁶, ieg havde vel Sielv kunded vented mig eet af, om ei fleere; mens det gaar ventel. dermed, som med Kroningens og andre Medailler, der uddeeles ligesom Folck har Venner til Hove, og der s. 48har ieg formodentl. ei mange, naar ieg undtager det Naadige herskab Sielv, ieg alletiid kand trøste mig ved, saa længe det bekiendte hic murus ahéneus esto p. p. ¹ maa staa fast og kand nytte noget.

D. 14de bliver Opslos Hospitals nye Kircke af HEr Biskop Hersleb, assistéred af 12 Provster og Præster, solenniter indvied ²; dend har faaed Tillæg af sin egen liden Meenighed, af gammel Bye; Kircke har der vel væred før, mens dend er bleven reparéred og af nye indretted, hvortil ieg gierne har gi ved 100 rd., skiønt ieg ei attraaer at blive een Læm af samme og beder Gud bevare alle mine gode Venner derfra, hannem ieg HEr Iust.-Raaden vil have anbefaled, forbi, med al Oprigtighed HE. Iustice-Raads

Tienistvilligste Tiener C. Rantzau ³.